

[Poul Møller.]

undervisningsministeriet. Jeg håber ikke, at videnskabens vilkår kommer til at lide under den splittelse, der er sket ved, at det ene ministerium har fået videnskaben som område og det andet universiteterne, hvor videnskabens hjemsted er. Vi må ikke overse den humanistiske forskning — slet ikke, når man tænker på hele den kulturpolitiske bekymring, der optager så mange i forbindelse med Europaplanerne. Den tekniske udvikling kræver af os, at vi netop sørger for, at de humanistiske videnskaber får bedre kår. Dette gælder for så vidt også den skabende kunst, som har mulighed for at berige mennesket.

Som nævnt er opgaverne for staten og kommunerne mange. Dem, som det er naturligt at løse i fællesskab, hvor vi alle anerkender, at vi står over for fælles opgaver, bør vi koncentrere os om i denne tid. Lad os så for en stund skubbe det til side, som det offentlige ikke behøver at beskæftige sig med, og som efter vor opfattelse oftest klares bedst på privat grundlag.

Jeg er overbevist om, at vi har råd til disse vigtige anlæg og til den investering, der er nødvendig, hvis vi til gengæld vil spare på driftsudgifter, der ikke er strengt nødvendige. Således som den almindelige økonomiske politik må tilsigte at give investering i fremtiden fortrinsret fremfor det øjeblikkelige forbrug, således bør også den offentlige økonomi lægges til rette efter samme retningslinjer. I en højkonjunktur, i en tid med forventet forbrugsstigning og med fuld beskæftigelse, skulle en sådan politik hverken behøve at være hårdhændet eller umulig. Da vi anser den for nødvendig, kræver den imidlertid beslutsomhed og vilje, først og fremmest af folketinget.

Tværs over de principielle politiske skel, der hersker her i tinget, er vi rede til at samarbejde om de opgaver, jeg her på den konservative gruppes vegne har skitseret. Samarbejdets vilkår er naturligvis, at begge parter anerkender diktat som en umulighed, og at gensidig hensyntagen er en nødvendig forudsætning for en lovgivning, der kan række lidt længere end til dagen og vejen. Folketingets sidste samling må ikke gen tage sig. Det kan folketingets anseelse ikke holde til. I en spændt udenrigspolitisk situation og ved indledningen til en økono-

misk udvikling, der vil berøre alle vore borgere, påbegynder vi vort arbejde. Der vil hvile et tungt ansvar på os alle, hvis eftertiden om det høje ting kan sige: det duede ikke!

Forhåbentlig har jeg herved formået at skabe klaring over det, den konservative folketingsgruppe ønsker at virke for og med i den kommende samling, og dermed håber jeg tillige, at vi her har bidraget vort til den nødvendige afklaring af den samlede parlamentariske situation ved indledningen til vort arbejde.

Helge Larsen: Jeg føler, at jeg ved denne debats indledning af ganske almindelige høflighedshensyn har en tak at bringe, en tak til det ærede medlem hr. Erik Eriksen og for så vidt også en tak til det ærede medlem hr. Poul Møller, en tak, som jeg gerne vil lade gå videre ud til venstres presse og til den konservative presse. Det er en tak for den store opmærksomhed, man har vist mit parti under de debatter, der har været ført i sommer, en opmærksomhed, som jeg værdsætter meget, fordi det nu engang er uhyre bekvemt, når ens modstandere dementerer deres egne påstande om, at mit parti var et parti, man ikke behøvede at beskæftige sig med eller interessere sig for. Må jeg hertil føje en tak for de mange velmente råd, som mit parti har modtaget i sommer. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at disse mange råd har været velmente, men nu kan et råd jo være velment på forskellig vis. Det kan være velment i den forstand, at det er uselvsk og virkelig tænkt som en god hjælp til den, det gives til, og et velment råd kan være i højeste grad selvsk med et formål, der egentlig ikke har til hensigt at gavne den, det gives til. Jeg tror nok, det ganske særlig grad er den art råd, mit parti har modtaget i sommer, og det vil jeg gerne anføre som begrundelse for, at vi ikke har taget så forfærdelig meget hensyn til dem, men har fulgt den linje, vi selv ønskede at følge.

Må jeg gøre en enkelt bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. Erik Eriksens indledning i dag. Det ærede medlem sagde om den regeringsrekonstruktion, der har fundet sted, at de nye ministre ikke har samme autoritet som Jørgen Jørgensen og Bertel Dahlgaard. Det er en bemærkning,